

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 71C/46/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125316149
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lukáš Michálek
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6125316149.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV pred sudcom Mgr. Lukášom Michálkom v sporovej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO: 50 496 166, zast. ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zast. FELIX NEUPAUER & PARTNERS, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, o zaplatenie sumy 129,59 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 129,59 eur, spolu s úrokom z omeškania 7,65 % ročne zo sumy 129,59 eur od 16.04.2025 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou pôvodne doručenou na Okresný súd Banská Bystrica do upomínacieho konania a postúpenej tunajšiemu súdu dňa 21.07.2025, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 129,59 eur s príslušenstvom.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.01.2025 došlo v Bratislave k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol A. B., nar.: X.X.XXXX, bytom: C. XX, XXX XX D. (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 305/2025 zo dňa 25.02.2025, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 25.2.2025 do 28.2.2025 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do objektívnej a reálnej možnosti vyzdvihnúť si opravené motorové vozidlo z autoservisu po doručení krycieho listu poisťovňou, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 3212025 splatnú dňa 15.03.2025 na sumu 769,99 eur s DPH za 4 dni, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Poškodený odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou

žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.02.2025 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 769,99 eur s DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným. Žalovaný dňa 01.04.2025 poskytol žalobcovi poistné plnenie vo výške 640,40 eur. Žalovaný postupoval v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátil nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitímovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovaného. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bol povinný poskytnúť žalobcovi najneskôr do 15.04.2025 podľa ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 31.03.2025 podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia. Žalobca sa vzhľadom na vyššie uvedené týmto návrhom domáha uloženia povinnosti žalovanému na zaplatenie istiny vo výške 129,59 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,65 % ročne od 16.04.2025 do zaplatenia v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Žalobca ďalej poukázal na súdnu prax v skutkovo podobných veciach.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanej žalobe (odpor voči platobnému rozkazu) uviedol, že žalobca odôvodňuje svoj uplatňovaný nárok skutočnosťou, že dňa 15.01.2025 došlo v Bratislave k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol A. B., nar.: XX.XX.XXXX, bytom: C. XX, XXX XX D. (ďalej len „poškodený“). K vzniku spôsobenej škody malo dôjsť prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 305/2025 zo dňa 25.02.2025 (ďalej len „Zmluva o nájme“), na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo (ďalej len „náhradné vozidlo“). Nájom náhradného vozidla mal trvať od 25.02.2025 do 28.02.2025. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 3212025 splatnú dňa 15.03.2025 na sumu 769,99 eur s DPH za 4 dni, t.j. dobu užívania náhradného vozidla, pričom vo fakturovanej sume mal byť zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla (ďalej len „faktúra“). Poškodený mal zároveň dňa postúpiť svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Na základe Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 31.03.2025 (ďalej len „Oznámenie o poistnom plnení“) zaslaného žalobcovi došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu škodovej udalosti. Žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného vozidla celkovo vo výške 640,40 eur. Žalovaný v súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu uvádza, že tento neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia žalovaným, sa odvolávame na odôvodnenie uvedené v Oznámení o poistnom plnení, v zmysle ktorého bola priznaná primeraná doba zapožičania náhradného vozidla v rozsahu uplatňovaných 4 dní, avšak pri primeranej a obvyklej dennej sadzbe prenájomu vo výške 120,- eur bez DPH/deň (t. j. 147,60 eur s DPH/deň) porovnateľného motorového vozidla. Obvyklosť a primeranosť žalovaným aplikovanej dennej sadzby prenájomu preukazujeme predkladanými cenníkmi. Žalovaný zároveň priznal a vyplatil poplatok za pristavenie a prevzatie Náhradného vozidla vo výške 50,- eur s DPH. Z Oznámenia o poistnom plnení sa teda žalobca preukázateľne dozvedel, z akých dôvodov a v akom rozsahu bolo poistné plnenie zo strany žalovaného poskytnuté. Žalobca pritom neuviedol ani nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali poskytnutie vyššej sumy, než aká už bola poskytnutá.

4. Žalobca vo svojej replike poukázal na to, že žalovaný stanovil dennú sadzbu za prenájom náhradného vozidla vo výške 147,60 eur za deň, pričom uviedol, že vychádzal z prieskumu trhu v danom regióne a s ohľadom na typ poškodeného vozidla. Na podloženie svojich tvrdení predložil spolu s odporom cenníky autopožičovní, ktoré majú preukazovať denný nájom pre daný typ vozidla. Ak sa žalovaný odvoláva na obvyklé ceny prenájomu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, tento podľa nášho názoru účelovo skúmal vzorku trhu s čo najnižšou výškou denného nájomného, ktorá by svedčila jeho

tvrdeniam. Žalovaný zámerne predkladá cenníky s najnižším denným nájomom, čo absolútne nemožno akceptovať. Sme toho názoru, že prieskum trhu prostredníctvom internetu nemožno považovať v celom rozsahu za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom náhradného vozidla, nakoľko z cenníkov autopožičovní nie je zjavné čo všetko je zahrnuté v uvádzanej cene a či je uvádzaná cena finálna. Pokiaľ teda žalovaný sám stanovil ako primeranú výšku denného nájomného práve sumu 147,60 eur, takýto postup považujeme za svojvoľný a neopodstatnený. Poukazujeme na to, že výška denného nájmu sa odvíja okrem iného aj od výbavy, konkrétneho modelu a značky motorového vozidla, s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla. Vzhľadom k tomu bola výška denného nájomného vozidla BMW X4 v danom prípade stanovená na sumu 180,- eur aj s prihliadnutím na typ a kategóriu poškodeného motorového vozidla BMW X5. Za účelom preukázania našich tvrdení si dovoľujeme predložiť súdu prehľad cien denného nájmu porovnateľných vozidiel regiónu Bratislava – (i) Autopožičovňa HOFFER RENT poskytuje prenájom porovnateľného motorového vozidla Range Rover Velar vo výške 170,- eur bez DPH, resp. 209,10 eur s DPH a podľa cenovej ponuky spoločnosti (ii) Rai.sk predstavuje denné nájomné za prenájom vozidla Volkswagen Touareg sumu vo výške od 150,- eur bez DPH, resp. 184,50 eur s DPH. Podľa cenníka spoločnosti (iii) 365cars.sk, predstavuje cena denného nájmu porovnateľného vozidla Porsche Cayenne, sumu 190,- eur. Ďalej predkladáme cenník spoločnosti (iv) businesscar.sk, ktorá ponúka prenájom porovnateľných motorových vozidiel typu SUV, a to Mercedes Benz GLC vo výške od 140,- eur bez DPH, resp. 172,20 eur s DPH. Vzhľadom na uvedené máme za to, že žalobcom účtovaná výška denného nájomného v sume 180,- eur je cenou primeranou, obvyklou a teda uplatnený nárok žalobcu nijako neprekračuje výšku obvyklej ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase za porovnateľné osobné motorové vozidlo. Žalovaný pri určovaní ceny prenájmu vychádza pravdepodobne tiež z ceny stanovenej jednotlivými prenajímateľmi v závislosti od dĺžky prenájmu, čo však vzhľadom na skutkové okolnosti tohto prípadu nemožno považovať za správny postup. Cenníky bežných autopožičovní sa odvíjajú od počtu dní prenájmu, nakoľko zvyčajne nájomca vie uviesť na ako dlho si chce vozidlo prenajať, požičovne podľa toho upravujú a korigujú svoje podnikateľské aktivity. Žalobca však nie je klasickou autopožičovňou, fakturuje si skutočnú dobu prenájmu, a to tak, že cena za každý deň je rovnaká ako za prvý deň nájmu, pretože poškodený ani požičovňa nevedia vopred stanoviť dĺžku trvania opravy. Žalovaný teda pri likvidácii berie do úvahy najmä dĺžku nájmu, čo pri tejto spätnej kalkulácii je možné, avšak v čase uzavretia nájomnej zmluvy žalobca s poškodeným sú v pozícii, kedy dobu prenájmu nevedia určiť presným časovým ohraničením a doba nájmu sa tak odvíja od skutočnosti – vykonania opravy poškodeného vozidla a vydania krycieho listu poisťovateľom resp. poskytnutia poistného plnenia za opravu. S poukazom na tento atribút (doba nájmu) tak nevedia upraviť výšku denného nájomného. Keby si aj poškodený prenajal vozidlo v konkurenčnej autopožičovni, pri oprave dlhšej ako napr. tri dni, by pravdepodobne musel uzatvoriť viacero na seba nadväzujúcich nájomných zmlúv (s nezníženou výškou denného nájomného) alebo zväziť riziko, prenajať si náhradné vozidlo na dobu odhadovanej opravy (danú servisom), ktorá však nemusí zodpovedať reálnej dobe opravy – kedy denné nájomné by bolo síce v nižšej výške, ale ak by oprava poškodeného vozidla skončila skôr ako dohodnutá doba nájmu, poškodený by pravdepodobne stratil výhodu nižšieho nájomného, prípadne by náklady na nájom presahujúci dobu opravy motorového vozidla musel znášať sám. Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poistné podmienky, ktorými sa riadi požíčovanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu.

5. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 10.10.2025, na ktoré predvolal obe sporové strany. Žalovaný svoju neprítomnosť ospravedlnil podaním doručením súdu dňa 09.10.2025. Žalobca na predmetnom pojednávaní uviedol, že trvá na podanom nároku a v krátkosti zrekapituloval svoje prechádzajúce vyjadrenia v spore, na ktorých zotrval.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Dňa 24.04.2022 uzatvorili žalobca ako prenajímateľ a A. B. ako nájomca, Zmluvu o nájme č. 305/2025. Na základe zmluvy bolo nájomcovi prenajaté motorové vozidlo BMW X4, na obdobie od 25.02.2025 do 28.02.2025. Denné nájomné bolo dohodnuté na sumu 180,- eur, zmluvné nájomné 180,- eur, poplatok za pristavenie a odobratie vozidla 50,- eur.

8. Z protokolu o prenájme náhradného vozidla ďalej vyplýva, že poškodené vozidlo bolo BMW X4, škodu spôsobil škodca vozidlom Renault Clio poisteným u žalovaného.

9. Čestným prehlásením zo dňa 28.02.2025, poškodený A. B. vyhlásila, že mal od žalobcu zapožičané predmetné náhradné vozidlo od 25.02.2025 do 28.02.2025, v trvaní 4 dni z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti č. 9853509782 v autoservise, až kým servis opravu vozidla neukončil. Zároveň prehlásil, že po dobu opravy vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom bol nevyhnutný.

10. Z potvrdenia spoločnosti Auto Palace Bratislava s.r.o. zo dňa 10.04.2025 vyplýva, že vozidlo poškodeného bolo po poistnej udalosti prevzaté do autoservisu dňa 25.02.2025. Po ukončení opravy dňa 28.02.2025 a doručení krycieho listu zo strany žalovaného, bolo poškodené vozidlo bezodkladne odovzdané držiteľovi a to dňa 28.02.2025.

11. Dňa 28.02.2025 vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 03212025, ktorou mu fakturoval prenájom motorového vozidla v celkovej sume 769,99 eur s DPH.

12. Dňa 28.02.2025 uzatvoril žalobca s poškodeným ako postupcom, Zmluvu o postúpení pohľadávky.

13. Podľa čl. 1 zmluvy, postupca má peňažnú pohľadávku voči KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, ktorý rieši škodu spôsobenú vozidlom Renault Clio, vo výške 769,99 eur s DPH, z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. Ide o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 15.01.2025 na vozidle BMW X5.

14. Podľa čl. 4 a 5 zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že postúpenie pohľadávky uvedenej v bode 1 je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 769,99 eur s DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. 03212025, vystavenej náhradným vozidlom ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla BMW X4. Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom náhradné vozidlo si bude pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

15. Oznámením zo dňa 28.02.2025, oznámil poškodený ako postupca žalovanému postúpenie pohľadávky na žalobcu.

16. Listom zo dňa 28.02.2025 si žalobca uplatnil od žalovaného náhradu škody z postúpenej pohľadávky vo výške 769,99 eur s DPH.

17. Listom zo dňa 31.03.2025 informoval žalovaný žalobcu, že dňa 31.03.2025 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe čoho poukazuje na účet žalobcu sumu 640,40 eur. Žalovaný priznal žalobcovi denný nájom len v sume 147,60 eur s DPH za deň nájmu. Z výpisu bankového účtu žalobcu vyplýva poukázanie tejto sumy na účet žalobcu dňa 01.04.2025.

18. Z cenníkov požičovní AUTO Prestige vyplýva cena nájmu motorového vozidla BMW X4 na 129,67 eur na deň s DPH pri dobe nájmu 4 dni.

19. Z cenníka spoločnosti Dream Cars vyplýva cena nájmu motorového vozidla BMW X4 na 140,- eur na deň.

20. Z cenníka spoločnosti AUTO - PARK vyplýva cena nájmu motorového vozidla BMW X4 na 130,- eur na deň s DPH.

21. Z cenníka spoločnosti HOFFER RENT vyplýva cena nájmu motorového vozidla Rang Rover Velar na 170,- eur na deň bez DPH.

22. Z cenníka spoločnosti RAI vyplýva cena nájmu motorového vozidla Volkswagen Touareg na 150,- eur na deň.

23. Z cenníka spoločnosti 365 Cars vyplýva cena nájmu motorového vozidla Porsche Cayenne na 190,- eur na deň.

24. Z cenníka spoločnosti BUSINESS CARS vyplýva cena nájmu motorového vozidla Mercedes GLC na 140,- eur na deň.

25. Po právnej stránke posúdil súd vec nasledovne:

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj ako „zákon o PZP“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona o PZP, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o PZP, poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa ods. 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti: a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o PZP, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej iba „OZ“) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 1 a 2 OZ, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 526 ods. 1 a 2 OZ, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a preto jej súd vyhovel v celom rozsahu.

27. Súd mal za to, že medzi stranami nebolo sporné, že prišlo k škodovej udalosti dňa 15.01.2025, ktorú zavinielo vozidlo poistené u žalovaného. Taktiež nebolo sporné, že vznikla poškodenému (právnemu predchodcovi žalobcu) potreba prenájmu náhradného vozidla, nakoľko žalovaný čas sumy uhradil, čím uznal dôvodnosť potreby prenájmu náhradného vozidla. Sporná nebola ani dĺžka nájmu. Spornou skutočnosťou nebol ani typ prenajatého vozidla, teda súd bude vychádzať z toho, že prenajaté vozidlo a vozidlo poškodené boli obdobných kategórii. Spornou skutočnosťou zostala len cena za prenájom, konkrétne suma denného nájmu.

28. Pokiaľ ide o primeranosť ceny nájmu tejto sa venovala aj rozhodovacia prax, v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR vydaného pod sp. zn. 3MCdo/3/2015, prišiel Najvyšší súd k záveru, že skutočnú škodu, spočívajúcu v nákladoch na vypožičanie náhradného vozidla, ktorá prevyšuje náklady na prevádzku motorového vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na vypožičanie (nájom) náhradnej veci, zodpovedajúcej parametrom pôvodnej veci, z užívania ktorej bol žalobca vylúčený po určitú dobu. Rozsah náhrady, ku ktorej je zodpovedná osoba povinná, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Preto je pri určení skutočnej škody, je treba ju stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je totiž daná čiastkou skutočne vyplatenou (napríklad dohodnutou s osobou poskytujúcou náhradné vozidlo) v akejkoľvek výške, ale vo výške čiastky účelne vynaloženej. Uvedené rozhodnutie však nezakladá povinnosť pre poškodeného v čase keď nemôže používať svoje motorové vozidlo, aby si robil prieskum trhu a hľadal najlacnejšie vozidlo, po dobu, ktorú nemôže používať vlastné vozidlo, a to bez vlastnej viny, a tým tak šetril finančné prostriedky poisťovne. Zo žiadneho ustanovenia zákona o povinnom zmluvnom poistení ani ustanovenia Občianskeho zákonníka neustanovujú poškodenému povinnosť vo zvýšenej miere prihliadať na výšku nákladov poisťovacej spoločnosti, hradiacej vzniknutú škodu. Pokiaľ ide o výšku nákladov túto je nevyhnutné posudzovať v spojitosti s ďalšími okolnosťami na strane poškodeného, pričom za neprimerane vysokú cenu možno považovať iba takú cenu, ktorá výrazne nevybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase. Je potrebné vychádzať z celého cenového pásma, teda tak najnižších, ale aj najvyšších cien. Nejde teda o cenu priemernú. Pokiaľ cena z tejto sumy nevybočuje, je potrebné ju považovať za obvyklú (uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/161/2022). Podľa názoru súdu za neprimerane vysokú cenu možno považovať iba takú cenu, ktorá výrazne vybočuje z cenového pásma v danom mieste a čase.

29. K cene prenájmu motorového vozidla obe sporové strany doložili cenníky. Cenníky predložené žalovaným vychádzali z ceny denného prenájmu, ktorí bol nižší ako cenníky predložené žalobcom. U žalovaného, ktorého cenníky sa nachádzajú na č. I. 23 až 27 sa cena denného prenájmu pri poskytnutí obdobného vozidla v danom mieste a čase pohybovala od 130,- eur do 140,- eur bez DPH. U žalobcu, ktorého sa cenníky sa nachádzajú na č. I. 32 až 35 sa predložená cena pohybovala od 140 - eur do 190,- eur bez DPH.

30. Žalobcom požadovaný denný nájom je vo výške 180,- eur s DPH denne, súd dospel k záveru, že žalobca predloženými listinnými dôkazmi preukázal, že účtovaná výška denného nájmu je primeraná a obvyklá. Aj keď cenníky nájomného predložené žalovaným sú nižšie, ako denný nájom účtovaný žalobcom poškodenému, súd má aj s ohľadom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov za to, že poškodený

nie je povinný pri nájme náhradného vozidla vyhľadať najlacnejšiu alternatívu. Preto bol postup žalovaného, ktorá krátila poisťné plnenie znížením denného nájmu nedôvodný. Stanovenie denného nájmu za prenájom náhradného motorového vozidla na základe aritmetického priemeru nemá oporu v zákone. K cenníkom predloženým žalobcom súd uvádza, že tieto nepovažoval za úplne relevantné, nakoľko ide o cenníky iných vozidiel ako bol náhradné vozidlo (BMX X4), aj keď sa jedná o vozidlá obdobnej kategórie. K cenníkom predloženým žalovaným, ktoré preukazujú ceny nájmu rovnakého typu vozidla ako bolo prenájaté náhradné vozidlo súd uvádza, že pokiaľ ide o cenník predložený spoločnosťou AUTO Prestige cena 129,67 eur s DPH bola stanovená pri dĺžke nájmu 4 dni, k uvedenému súd uvádza, že žalobca nie je klasickou autopožičovňou, účtuje si vždy skutočnú dobu prenájmu, a to tak, že cena za každý deň je rovnaká ako za prvý deň nájmu, pretože poškodený ani požičovňa nevedia vopred stanoviť dĺžku trvania opravy. Z údajov dostupných na webovej stránke tejto spoločnosti je zrejmé, že cena nájmu pri nájme 1 deň predstavuje sumu cca 147,- eur s DPH. Cenník spoločnosti Dream Cars na sumu 140,- eur nezahŕňa podľa údajov uvedených na webovej stránke tejto spoločnosti sumu DPH. Cena nájmu za 1 deň po zahrnutí DPH potom predstavuje 172,20 eur. Pokiaľ ide o cenník spoločnosti AUTO – PARK na sumu 130,- eur s DPH, súd konštatuje, že na webovej stránke tejto spoločnosti v sekcii prenájom vozidiel je pri vozidla BMW X4 a dobe nájmu na 1-3 dni síce uvedená cena 130,- eur, avšak ďalej je uvedené, že ceny sú uvedené bez DPH. Súd preto nepovažoval cenník predložený žalovaným v ktorom je uvedená cena nájmu 130,- eur s DPH pri dobe nájmu 1-3 dni za relevantný. Pokiaľ by prišlo k zarátaniu sumy DPH cena nájmu by v tejto spoločnosti predstavoval sumu 159,90 eur za deň. Súd si je vedomý, že všetky uvedené ceny sú fakticky vyššie ako cena nájmu stanovená žalobcom, avšak je potrebné dodať, že pri nájme vozidla v klasickej autopožičovni, je potrebné počítať s určitými obmedzeniami, ako napríklad denný limit kilometrov. Pri klasickej autopožičovni je rovnako bežnou praxou nutnosť zloženia vratného depozitu v nie zanedbateľnej výške. Obmedzenia denného nájazdu alebo nutnosť zloženia vysokého depozitu vyplývajú aj z cenníkov autopožičovní predložených žalovaným. S poukazom na uvedené súd považoval dennú výšku nájmu 180 eur s DPH za primeranú v danom čase a mieste. Súd má za to, že práve poškodený bol tým subjektom, ktorý bol poškodený na svojich právach a nemá žiadnu zákonnú ani morálnu povinnosť hľadať pre poisťovňu (t. j. žalovaného) najvhodnejšiu alternatívu pre zapožičanie náhradného vozidla.

31. Pokiaľ ide o nárok uplatnený žalobcom, teda nezaplatený rozdiel medzi uplatneným nárokom voči žalovanému v sume 769,99 eur a zaplatenou čiastkou 640,40 eur, strany v konaní nespochybňovali, že z titulu povinného zmluvného poistenia možno uhradiť aj náklady vzniknuté prenájomom náhradného motorového vozidla, ktoré poškodenému vzniknú v dôsledku škody spôsobenej na vlastnom motorovom vozidle, pre ktorú sa jeho vozidlo stalo nepojazdným. Ako vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, poisťený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky. Práve pokiaľ ide o otázku preukázania nárokov, tieto je nepochybne potrebné preukázať z hľadiska ich existencie ako aj samotnej výšky, pričom pokiaľ ide o nájom motorového vozidla, je potrebné vziať do úvahy aj jeho dôvodnosť a účelnosť. Náhradné vozidlo je formou kompenzácie za škodu spôsobenú na motorovom vozidle poškodeného a nutnosť potreby musí byť vnímaná v kontexte zachovania bežného životného štandardu poškodeného v situácii, kedy na jeho motorovom vozidle bola spôsobená škoda a svoje vozidlo preto nemôže používať. Náklady na vypožičanie náhradného motorového vozidla sú neočakávané náklady a výdavky, ktoré by poškodený nemal pri riadnom užívaní svojho motorového vozidla. V dôsledku dopravnej nehody poškodený prichádza o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo a v konečnom dôsledku je mu vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné motorové vozidlo rieši požičaním náhradného vozidla.

32. Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania vo výške 7,65% ročne od 16.04.2025 do zaplataenia, tento podľa názoru súdu bol zo strany žalobcu uplatnený správne. Žalovaný sa dostal do omeškania so svojim plnením 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poisťnej udalosti, ktorou rozhodol o krátení poisťného plnenia s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 7 zákona o PZP. Keďže žalovaný ukončil šetrenie dňa 31.03.2025, bol povinný plniť poškodenému najneskôr dňa 15.04.2025. Nasledujúcim dňom sa dostal do omeškania. Pokiaľ ide o uplatnenú výšku úroku z omeškania, tá bola v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Súd svoj právny názor podporuje odkazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR vo veci II. ÚS 263/2022: „Ustanovenie § 11 ods. 8 zákona upravuje nárok poškodeného na úrok z omeškania len v súvislosti s porušením nepeňažných (lehoty prešetrenia a oznamovacej) povinností poisťovateľa v zmysle § 11 ods. 6 zákona. Uvedené ustanovenie sa však nijakým spôsobom nezaobrá dňmi omeškania poisťovateľa v súvislosti s omeškaním pri jeho samotnej povinnosti plniť náhradu škody ako peňažnú povinnosť. Dôsledky omeškania v súvislosti so

samotnou povinnosťou poisťovateľa plniť náhradu škody teda nie sú riešené ustanovením § 11 ods. 8 ani iným ustanovením tohto zákona. Preto je nevyhnutné na dôsledky omeškania poisťovateľa s plnením jeho hlavnej právnej povinnosti plniť samotnú náhradu škody (peňažný záväzok) v súlade s § 1 ods. 2 zákona subsidiárne aplikovať všeobecný predpis, ktorým je ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ od dlžníka právo popri plnení požadovať aj úroky z omeškania. Ak teda poisťovateľ nesplní právnu povinnosť plniť oprávnenú náhradu škody poškodenému včas a riadne (t. j. v lehote 15 dní po skončení šetrenia), dostáva sa po uplynutí tejto lehoty s plnením náhrady škody do omeškania a poškodenému vzniká nárok uplatňovať si voči poisťovateľovi aj nárok na úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Identický právny názor zaujal pri podobnej právnej úprave aj Najvyšší súd Českej republiky, ktorý v rozsudku č. k. 25Cdo/895/2008 zo 17. decembra 2009 uvádza: „Námítku dovolateľky ohľadne výše úroku z prodlení, resp. aplikácie nařízení vlády č. 142/1994 Sb., neshledal dovolací soud opodstatněnou, neboť ustanovení § 9 odst. 4 zákona č. 168/1999 Sb. upravuje úrok z prodlení výlučně jako sankci za nesplnění povinnosti uložené pojistiteli v odst. 3 tohoto ustanovení, tj. povinnosti provést ve stanovené lhůtě šetření škodní události. O tento případ se však v dané věci nejedná; předmětem sporu je nárok na výplatu pojistného plnění, u něž prodlení pojistitele (žalované) nastává uplynutím 15. dne od ukončení šetření škodní události (§ 9 odst 2 zákona č. 168/1999 Sb.), a protože zákon č. 168/1999 Sb. neobsahuje speciální úpravu pro případ prodlení s poskytnutím pojistného plnění, nepřichází v úvahu jiný způsob určení výše úroku z prodlení, než aplikace ustanovení § 517 odst. 2 obč. zák. a nařízení vlády č. 142/1994 Sb.“

33. Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku a žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

34. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko mal žalobca v konaní plný úspech, súd priznal žalobcovi náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada

mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica. (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku).